

Zadeva C-499/20

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

1. oktober 2020

Predložitveno sodišče:

Symvoulío tis Epikrateias (državni svet, Grčija)

Datum predložitvene odločbe:

27. avgust 2020

Tožeča stranka:

DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Tožena stranka:

Ypourgos Perivallontos kai Energeias (Ministrstvo za okolje in energijo)

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba za razveljavitev tehničnega pravilnika za notranje naprave na zemeljski plin z delovnim tlakom do 500 mbar, in zlasti določb, ki se nanašajo na plinski cevovod.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga Direktive 97/23/ES v smislu člena 267 PDEU.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(1.1), člen 7(4) in člen 8 v povezavi s Prilogo I Direktive 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. maja 1997 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s tlačno opremo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 19, str. 86), razlagati tako, da nasprotujejo

določbam nacionalne zakonodaje, kot so odstavki 1.2.4, P9.5.6.9 in P9.5.8.2 grškega tehničnega pravilnika o notranjih napravah na zemeljski plin z delovnim tlakom do 500 mbar, obravnavanih v postopku v glavni stvari, ki z namenom zagotavljanja varnosti oseb v primeru potresa določajo pogoje in omejitve (obveznost prezračevanja, prepoved podzemnega prečkanja) za nameščanje tlačne opreme (plinski cevovod), če se ti pogoji in omejitve uporabljajo brez razlik tudi za cevovode, kot so ti, ki so predmet obravnavane zadeve, ki imajo oznako CE in za katere je proizvajalec izdal potrdilo, da se lahko namestijo in varno uporabijo, tudi če niso skladni z zgoraj navedenimi pogoji in omejitvami?

Ali je treba, nasprotno, zgoraj navedene določbe Direktive 97/23/ES v povezavi s členom 2 te direktive razlagati tako, da ne nasprotujejo pogojem in omejitvam, ki se nanašajo na nameščanje tlačne opreme (plinski cevovod), kakršna je ta, ki je predmet obravnavane zadeve?

Upoštevne določbe prava Unije

Direktiva 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. maja 1997 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s tlačno opremo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 19, str. 86): členi 1, 2, 3, 4, 7, 8 in 16 ter Priloga I.

Upoštevne določbe nacionalnega prava

- 1 Direktiva 97/23/ES je bila v grško nacionalno pravo prenesena s skupnim ministrskim sklepom ministra za gospodarstvo in namestnika ministra za razvoj (FEK B' 987/27.5.1999).
- 2 Dne 28. marca 2012 je bil objavljen sklep namestnika ministra za okolje, energije in podnebne spremembe (FEK B' 976/28.3.2012), s katerim je bil sprejet tehnični pravilnik za notranje naprave na zemeljski plin z delovnim tlakom do 500 mbar (Technikos Kanonismos Esoterikon Egkatasaseon Fysikou Aeriou; v nadaljevanju: izpodbijani tehnični pravilnik), ki določa predpise o načrtovanju, materialih, nameščanju, inšpekcijskih pregledih, testih, varnosti ter začetku obratovanja notranjih omrežij in naprav uporabnikov zemeljskega plina.
- 3 Odstavek 1.2.3 izpodbijanega tehničnega pravilnika določa zlasti, da morajo notranje plinske naprave, in sicer skupek cevi, instrumenti, aparati, jaški, moduli in pripadajoča oprema, od izhodišča naprave za prestrezanje plinov do odvajanja dimnih plinov iz naprave, hkrati izpolnjevati zahteve ustreznih direktiv [Unije], tlačne naprave pa tudi zahteve iz Direktive 97/23/ES, če so bile projektirane z največjim dovoljenim tlakom PS več kot 500 mbar (0,5 bara).
- 4 Izpodbijani tehnični pravilnik vsebuje določbe o načinu nameščanja plinskih cevovodov. Odstavek 1.2.4 zlasti določa, da „načini nameščanja plinskih cevovodov ne spadajo na področje uporabe Direktive [97/23/ES] ali drugih

direktiv in so določeni z [izpodbijanem tehničnim pravilnikom] ob upoštevanju tudi posebnosti države (na primer potresi)“. Ta predpis je podrobneje določen v Prilogi 9 izpodbijanega tehničnega pravilnika, naslovljeni „Specifikacije omrežja cevi“.

- 5 Navedena priloga, ki je sicer „informativna“, v točki 9.5 (pod naslovom „Obravnava in nameščanje cevovodov“) vsebuje prisilne določbe, in sicer, natančneje, po eni strani odstavek P9.5.6 o nameščanju nadzemnih cevovodov v pododstavku 9 (P9.5.6.9) („Prečkanje vmesnih prostorov“) določa: „Če cevovod poteka v vmesnih prostorih, na primer spuščeni stropih, mora biti v tem prostoru zagotovljeno prezračevanje, na primer z dvema prezračevalnima odprtinama – perifernima na stenah – postavljenima diagonalno, vsaka s površino 20 cm² [...]“, po drugi pa odstavek P9.5.8 o varstvu cevovodov v notranjosti zgradbe v pododstavku 2 (P9.5.8.2) določa, da „plinski cevovodi ne smejo biti vgrajeni v betonske plošče, pod stenske ali talne obloge. Lahko se namestijo v žlebove, v prazen prostor spuščene stropa ali med obloge za akustično izolacijo (ali podobne obloge) nad spuščeni stropom, ob upoštevanju enakih varnostnih ukrepov za preprečevanje korozije, kot so določeni za podzemne cevovode“.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 6 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: tožeča stranka) uvaža v Grčijo in trži giblјive cevi iz nerjavnega jekla.
- 7 Dne 16. maja 2012 je pri predložitvenem sodišču vložila tožbo, s katero je predlagala razveljavitve nekaterih določb izpodbijanega tehničnega pravilnika v zvezi s plinskimi cevovodi.
- 8 Predložitveno sodišče se je dokončno izreklo o razlogih za razveljavitve drugih določb izpodbijanega pravilnika; tožbi je delno ugodilo, ostale predloge pa je zavrnilo. Ni se pa izreklo o razlogu za razveljavitve, ki se je nanašal na določbe izpodbijanega tehničnega pravilnika, navedene zgoraj v točkah 4 in 5.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 9 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani tehnični pravilnik spodbuja uporabo vrst cevi, in sicer konvencionalnih trdih bakrenih in jeklenih cevi, ki so drugačne od tistih, ki jih prodaja, in da hkrati ovira trženje in obratovanje ter onemogoča uporabo in pretok cevi, ki jih trži tožeča stranka, ter njihovo dajanje na zadevni trg.
- 10 Tožeča stranka trdi, da določeni pogoji in omejitve (odstavki 1.2.4, P9.5.6.9 in P9.5.8.2), in sicer po eni strani obveznost prezračevanja napeljav z odprtinami v primeru nameščanja cevovodov v vmesne prostore (na primer spuščene stropne) ter po drugi prepoved nameščanja plinske napeljave v betonske plošče ter pod stenske ali talne obloge, kršijo člen 4(1.1) Direktive 97/23/ES, če se uporabljajo tudi za materiale (cevi), ki jih trži tožeča stranka. Proizvajalec navedenega materiala, ki

ima oznako CE, namreč potrjuje, da je bil ta material po predpisih testiran z enim „od postopkov za oceno skladnosti“ v smislu člena 10 direktive, zato se lahko cevi tožeče stranke uporabljajo za napeljave zemeljskega plina, četudi niso skladne z obravnavanimi pogoji in omejitvami.

- 11 V zvezi s splošno določbo iz odstavka 1.2.4 izpodbijanega tehničnega pravilnika, po kateri načini nameščanja plinskega cevovoda ne spadajo na področje uporabe Direktive Unije, se tožeča stranka sklicuje na Prilogo I Direktive 97/23/ES, ki v več določbah (na primer točki 1.1 in 1.2) navaja tudi „nameščanje“ tlačne opreme. Glede na druge zahteve v navedeni določbi izpodbijanega tehničnega pravilnika, in sicer, da „načini nameščanja plinskega cevovoda [...] so določeni z [izpodbijanem tehničnim pravilnikom] ob upoštevanju tudi posebnosti države (na primer potresov)“, se tožeča stranka ponovno sklicuje na Prilogo I k Direktivi, ki med drugim določa, da je treba pri načrtovanju tlačne opreme upoštevati tudi „obremenitve prometa, vetra in potresov“ (točka 2.2.1).
- 12 Tožeča stranka trdi tudi, da iz določb Priloge I k Direktivi 97/23/ES v povezavi s členom 4(1.1) Direktive izhaja, da se za nameščanje plinskih cevovodov (kakršni so izdelki, ki jih trži tožeča stranka), ki imajo oznako CE in za katere je proizvajalec v ustreznih navodilih potrdil, da sta nameščanje in uporaba mogoča (varna) tudi brez uskladitve z zgoraj navedenimi spornimi omejitvami, ne smejo določiti dodatni pogoji in omejitve, kakršni so obravnavani, za zaščito pred potresi. Take omejitve bi se lahko določile le s postopkom iz člena 7(4) in člena 8 Direktive 97/23/ES ob sodelovanju Evropske komisije.
- 13 Tožeča stranka prav tako trdi, da so določbe zgoraj navedenega izpodbijanega tehničnega pravilnika tudi v nasprotju s smernicami (*guidelines*), ki jih je izdala delovna skupina (*Working Group Pressure*), ustanovljena za namen izvajanja Direktive 97/23/ES, s katerimi je bila po njenem mnenju navedena direktiva „avtentično razložena“.
- 14 Tožena stranka meni, da obravnavane določbe temeljijo na členu 2 Direktive.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 15 Predložitveno sodišče meni, da smernice delovne skupine niso pravno zavezujoč instrument za razlago, zlasti pa ne „avtentična razlaga“ Direktive 97/23/ES. Zato zavrača trditve, ki temeljijo na nasprotni predpostavki, ne glede na dejstvo, da smernica 9/24, ki jo je delovna skupina sprejela 18. marca 2004, navaja (opomba 3), da lahko države članice s predpisi urejajo vprašanja glede nameščanja (*installation*) tlačne opreme ali sklopa za varstvo delavcev in okolja ali tudi za samo tlačno opremo.
- 16 Predložitveno sodišče opozarja, da iz določb Direktive 97/23/ES izhaja, da se ta direktiva uporablja za načrtovanje, izdelavo in oceno skladnosti tlačne opreme in sklopov z določenimi tehničnimi značilnostmi (člen 1) in državam članicam nalaga obveznosti v zvezi z dajanjem na trg in začetkom obratovanja zadevne

opreme. Ta direktiva pa izrecno določa, da lahko nacionalni organi ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (in zdaj Pogodbe o delovanju Evropske unije) sami določijo „zahteve“, ki se jim zdijo potrebne zaradi varnosti, če to ne pomeni spremembe opreme (glej člen 2 Direktive).

- 17 V teh okoliščinah so sporne določbe izpodbijanega tehničnega pravilnika (odstavki 1.2.4, P9.5.6.9 in P9.5.8.2), v katerih so določeni pogoji in omejitve, ki se nanašajo na načine nameščanja plinskih cevovodov ob upoštevanju posebnosti države in zlasti potresov, utemeljene v členu 2 Direktive, v kolikor se po eni strani spoštujejo določbe Pogodbe o delovanju Evropske unije (zlasti člena 36), ker je upravni organ menil, da so predpisane omejitve, ki so skladne z načelom sorazmernosti, tehnično potrebne zlasti za zagotavljanje zdravja in varnosti državljanov in se uporabljajo brez razlik za vse vrste cevovodov ne glede na material ali državo izvora, in po drugi strani, v kolikor ni videti, da zgoraj navedene omejitve pomenijo spremembe materiala, ki ga trži tožeča stranka. Posledično bi bilo treba navajani razlog za razveljavitev zavrniti kot neutemeljenega. Vendar pa se ob upoštevanju določb iz člena 4(1), člena 7(4) in člena 8 Direktive 97/23/ES v povezavi s prilogami te direktive (zlasti s Prilogo I) pojavljajo razumni dvomi, zaradi katerih je treba pri Sodišču vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe.

DELOVNI DOKUMENT